

чешнице (що) чл. от чеша, старо, неапокрисно чешнице. 2) разблудна

чешни и по външната чешница, която е първоначално с пръхове 2 пини.

3; в. 3) чешуря; н' едно да не доводат чешнице. 2а. 141.

чешкар (що) който задиря, влечи се по върху чешки; ч бад се стичали

визки разлепени, распуснати тръскаче, чешкаре и други по-

хабени хора. Л. Д. 1874. р. 115. хади

чешкарски, а, о, -и (що) от чешкар; разврата и чешкарски

чешовица, село Еленско околня

чешови. Л. Д. 1874 р. 166.

чешоловек (що) който е пръва ден на чеша.

чешоловиза, о -и (що) пръва ден, пръва ден на чеша.

чешоловиза (що) пръва ден на чеша.

чешоловиза, а, о, -и (що) който има образ, вид, изглед на чеша.

чешоловиза, а, о, -и (що) който е като чеша.

чешски, а, о, -и (що) 1) който е от чеша, чеша, чеша

чешско ръководство. 2) отчужден за чеша, чешка баня. 3) ~~чешка~~ чешка черква

и нѣко постъпки на чеша

та чеша чеша за чеша, чеша и чеша, чеша и чеша

свадил се чеша с чеша за една чешка чеша.

чешко, така чеша в' солунско (чешко) едно село, двата

идкога си владела чеша и чеша. чеша. чеша. чеша. чеша. чеша.

чешав, а, о, -и (що) в. чеша, чеша, чеша. чеша. чеша. чеша.

свадил се чеша, чеша, чеша, чеша, чеша. Л. Д. 1872. р. 142

чешаре (що) в. чеша, чеша, чеша. чеша. чеша. чеша.

чешуря, -р'я (що) много чеша чеша.

чешар (що) 1) в. чеша, чеша. 2) чеша, чеша, чеша

и чеша, чеша. чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша.

свадил се чеша, чеша, чеша, чеша, чеша. Л. Д. 1875 р. 147.

чеша гл. дл. в. чеша. чеша, чеша, чеша, чеша, чеша. 315

чеша гл. дл. чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша.

чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша.

чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша.

чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша.

чеша се гл. в' чеша. чеша, чеша, чеша, чеша, чеша.

чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша.

чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша.

чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша, чеша.

инв. н 802